

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kinizsi-utca 920. sz., hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyilttér petitsoronként 10 kr.

Zenta, 1885. december 4.

Az a 300,000 forint, melyet Zenta városa a zár alatt volt és megtakarított városi közjöveldelmekből, az urbéri egyezség folytán közigazgatási alap címen kapott, ugyancsak jó kezekre lett bízva. Gombos Gábor polgármester ur nem nyughatott addig, míg az egészet el nem költötte.

A toldozott-foldozott, máig is csak félig kész városházát, a zsák-utcába elrejtett, sárral és utcai szeméttel feltöltött vizpárás, soha ki nem száradó népiskolát s a vakolatától megválni készülő, kukoricagöré-stilben agyontervezett gymnasiumot nyertük a tömör drága készpénz helyett, melyet Gombos urnál sokkal körültekintőbb emberek azért bocsátottak alapítványképen a város rendelkezésére, hogy unokáink a haladó kultúrával lépést tarthassanak s hogy ne kelljen fukarkodniok olyan dolgokban, melyektől a város szellemi és anyagi haladása és civilizációja függ.

Gombos ur, midőn abban fáradozott, hogy a 300,000 forint elköltésére szabad kezét nyerjen, azzal hallgattatta el a furcsa pénzügyi manipulációja ellen kifogásokat emelő közönséget, hogy nem baj, ha erőnket meghaladó botor és meddő diszépítkezéseket viszünk is végbe, mert tíz év alatt a közigazgatási alapot újból helyreállítjuk, továbbá, hogy a közigazgatási alap, a város tőkéje nem vesz el, csupán átváltozik, más alakot cserél. Pénz helyett jövedelmező épületei lesznek a városnak. Cikkek is jelentek meg a néhai Hiradóban, Tóth Lajos gymnasiumi tanár ur tollából, melyek az egész visszatörlesztési tervet előnkbe tárták.

Mi már kijelentettük, hogy még ha elfogadtatnék is, miszerint a közigazgatási alap, a város tőkéje nem vészett el, csupán átváltozott, más alakot cserélt, még akkor sem hozhatják föl Gombos és Mikosevits urak védelmül maguk mellett azt, hogy a városi vagyon ily hirtelen és erőszakos átváltoztatása valamely fontos és világos anyagi vagy társadalmi érdeken talán igazolást; mert gymnasium volt, iskolák voltak, a városháza Gombos ur nagyuri lakása nélkül is elég tágas lett volna, a postának és távirtnak pedig, köztudomás szerint, még az építkezések megkezdése előtt másutt bérelt az állam helyiséget; továbbá, hogy midőn a város rendes kiadásai kellő födözetet nyerne, akkor kár a takarékpénztárakban elhelyezve levő tőkéket haszontalan és hiu költségekbe ölni, mert a városi lakosok a kölcsönök alakjában rendelkezésükre maradt tőkéket jobban alkalmazzák a közjólét és vagyonosodás növekedése érdekében, hogy a gyümölcsözetlenül eltékozolt tőkék, a polgárok kezei közt maradvány, sokkal több nyereséget és sokkal több maradandó hasznot szerettek volna egyeseknek és általában a közjólétnek, minthogy így elpocsékolattak.

De még ennél többet is tettünk. Magának a visszatörlesztési tervnek kivihetőségét is megcáfoltuk. És az idő mellettünk bizonyított.

Gombos Gábor ur e mai napig nemcsak hogy a visszatörlesztési tervben kiténtetett részét a közigazgatási alaphoz vissza nem törlesztette, hanem azt a pár ezer forintot is, melyet e címen időközönként a takarékpénztáraknál elhelyezett, a város folyó kiadásainak födözésére fölmondotta.

Tehát se pénz, se posztó nincs, — mint a közmondás mondja.

És most, ilyen deficit viszonyok közepebe áll a járásbíró és azt mondja, hogy személyszaporítás következtében szükség van még öt hivatalszobára és ezen helyiségeknek sürgős előállítását követeli. Gombos ur persze benne van az építkezési mániában és a nélkül, hogy kutatná, vajjon van-e még pénzünk? — tervet készített a mérnökkel, mely szerint az ugynevezett kisvárosháza mellé a posta-utca felől, egy szárnyépület emeltetnék.

Az excessusok tehát, melyeket Gombos ur az építésekhez való nagy kedvében, a város kárára eddig elkövetett, végüket nem érték. Ujabb kirugások következnek, csak hogy ezeket már nem lehet a közigazgatási alap rovására írni, mint az előbbieket, mert a közigazgatási alap már eluszott. Gombos ur ma már, midőn újabb építkezéssel töri a fejét, a polgárság zsebére lécitál, mert nem lévén alap, a miből azok költsége födöztessék, okvetlen közköltségre fogunk szorulni.

És a városi képviselők? Meglátjuk mit tesznek, ha majd Gombos ur legújabb tervével előhozakodik. Mernék fogadni, hogy nem jut egynek is eszébe, miszerint a dolgon legegyszerűbben az által segíthetnénk, ha a város Gombos urnak a palotaszéri bérházbeli lakást fölmondaná az hivatali célokra berendezné.

Zentán most mindenki hallgat. Bizonyos nyomott hangulat szállta meg a kedélyeket. Az alvó természet, a földön lomhán elterülő nyirkos ködök és az őszi homályos borulat mintegy rányomták bélyegüket a helyi közéletre.

Az ellenzék szempontjából tekintve a dolgot, ezen nincs is mit csudálkoznunk. A képviselőválasztások előtt hiába minden erőlködés. Hiába teszszük Gombos Gábor ur működését komoly és lesújtó bírálat tárgyává a közgyűlés előtt, a napidíjas és becsüs képviselők oda se bojszintanak, az önállóbbak imelnek-ámolnak, az ugynevezett kétszínű bujkálók egyszerre akarnak pártot is képezni meg pártonkivüliek is lenni, a nagy többség pedig csak a koncot lesi s így marad minden a régiben preszsió, gescheft, deficit és ázsiai állapotok.

Itt gyökeres orvoslást csak az által nyerhetünk, ha képviselő uraimkat egyszerűen kiakolbólitjuk. Erre pedig várnunk kell, míg a választások ideje elérkezik.

Alapítsunk-e hát főgymnasiumot?

(Folytatás és vége)

De mert tudjuk azt, hogy a főgymnasium jótéményeit úgy az iparos, mint főleg a földműves osztályból minél kevesebben vennék igénybe, tehát annak haszonélvezete jórészt az ugynevezett intelligens osztályé maradna: már akkor is a méltányosság és igazságosság azt hozná magával, hogy kölcsön fejében az elemi iskoláknak kellő számra és szellemi értékre való emelésével adnánk meg nekik az alkalmat, hogy gyermekeik a szükséges, jövő állásukhoz mért ismereteket megszerezhessék.

Minlezeknek számbavételéről, úgy látszik, Zsarkó ur megelégedett. Avagy előtte az alsóbb osztályu polgárság nem számít semmit. Sajnos dolog, ha ilyesmit egy iskolaszéki elnökről föl kell tennünk. Avagy annak a libalegelőnek jövedelme fölöslegesnek mutatkozik tán a költségvetésben? S pénzügyi viszonyaink ugy bízhatunk, hogy évről-évre annak is fog maradni. Tessék csak áttekinteni az 1886. évi költségvetést: nem 9000, de annak csakis a tizedrésze, 900 frt mutatkozik fölöslegnek, az is csak azért, hogy legyen; mert azt biztosra vehetjük, hogy az a költségvetés sántít. Hogy azt belássuk, nem kell hozzá valami nagy számtani tudomány. Csak a körülményekkel kell ismerősöknök lennünk. Látjuk ugyanis, hogy míg a kiadásoknál csaknem lehetetlen valamit megtakarítani: a bevételeknél jelen nyomasztó viszonyaink közt — miknek javulását nem egyhamar várhatjuk — ezek maradhatnak el, a mi évről-évre fokozódhatik.

Tehát csak oda lyukad ki a dolog, hogy miután annak a libalegelő jövedelmének mostani helyét üresen nem hagyhatjuk, sehonnét meg nem takaríthatjuk: a főgymnasium fenntartási költségeit annak a számba nem vett polgárságnak a zsebéből kellene kitakarítani. Aztán dacára a takarításnak: ott fenyegetődik az a 85 ezer forint deficit is, mely ijesztő községi pótdó alakjában ajtóinkon készül bekopogtatni.

De menjünk tovább.

Zsarkó ur költség-kiszámításában a főgymnasium négy osztályának fenntartására évenként fordítandó összeget 7530 forintban állapítja meg. Amde nagyon jól tudjuk már, hogy az efféle műveleteknél hogyan szokták Zentán az előleges költségvetéseket megtenni, kevése veszik föl, hogy a közönséget annál könnyebben beleugratassák; számítva arra, hogy ha egyszer az „á”-t kimondta, ki fogja mondani a „b”-t is. Példa rá Zentának valamennyi építkezése.

Hogy itt sem lehet megalapítottnak a fontebbi összeget venni, az bizonyos, mert majd jönnek a mindenféle előre nem látott „pót” szükségletek, fizetésjavítások s a mi a legfőbb: az építkezés; mert hát a főgymnasiumnak csak nem lehet deszkabódét emelni a piac téren.

Hát bizony ugy van az, hogy az a 7530 frt fölszaporodna évenként ugy 10—12 ezer forintig, ha nem többig; annyit pedig a libalegelő a jövő — előre látható — még nyomasztóbb viszonyai között aligha fog jövedelmezni. Így azt a néhány ezer „pótköltség”-et is ismét ama számításba nem vett közpolgárság zsebéből kellene kiaknázni.

Mindazáltal, — miként már kinyilatkoztatuk — részünkről nem csak nem vagyunk semmi jóra- és életrevaló dolognak ellensége, sőt szerény tehetségünk szerint előmozdítani törekszünk azt s ha egykor Zenta város kellő anyagi és szellemi alappal rendelkezve valódi szükségét fogja látni annak, hogy főgymnasiumot alapítson, ám tegye; részünkről örömmel fogjuk ödvözölni és előmozdítani; de addig óva figyelmeztetjük és kérjük szeretett városunk józan gondolkodásu összes lakosságát s képviselő testületét, ne induljon oly szédelőg indítvány után, mely jelen zilált, a jövőre is kiható pénzügyi és fontebb leirtuk elemi

tanügyi viszonyaink között semmi hasznot, de annál nagyobb kudarcot eredményezhet.

Hagyjuk éni a dolgot. Elégdjünk meg egyelőre azzal a mink van. Törekedjünk mindezek fölött elemi iskoláinkat a szükséghez mért számig szaporítva a virágzás azon magaslatára emelni, hol a város minden polgárának gyermeke helyet találva, a kor igényeinek megfelelő ismereteket elsajátíthassa. Az elemi tanügy az, melyet mindenki, még a legszegényebb napszámos is magának mondhat s szívesen áldozhatja filléreit annak fönntartására s gyarapítására. Különben ur, már t. i. a szó mostani értelmében vett „ur“ — mi alatt a könnyen, dolog nélküli megélhetés értetik s melyre, fájdalom! mai napság oly sokan áhítoznak — mindenki úgy sem lehet; de különben is ma holnap már annyian lesznek az efféle urak, hogy egymástól nem élhetnek. Maradjunk csak mi azok, a mik voltunk és vagyunk, tisztességes földművesek és iparosok. Egyébiránt teljes meggyőződésünk az s ebben velünk minden józan gondolkodású egyén egyetért, hogy függetlenebb, önmállóbb ember s igazibb ur nincs a föld kerékén, mint a jóra való szorgalmas iparos és földműves ember. De szebb s boldogítóbb foglalkozás sincs azokénál s joggal mondhatjuk el, hogy a haza jövő boldogsága s fölvirágzása első helyen azok kezében van letéve.

Algymnáziumunk és ipariskolánk már van, ezek pedig — elemi iskoláinknak a szükséges fokig való fejlesztése mellett — elegendők arra, hogy belőlük kellő lelkiismeretes vezetés mellett derék, tisztességes s a helyet mindenütt megálló polgárok, iparosok, sőt kereskedők is kerüljenek ki. Sőt négy gymnasiummal s egy kis további önképzéssel már a város kormányzásában is tisztességes állást lehet elfoglalni.

A kik pedig gyermekeikből éppen tudományos urakat akarnak taníttatni, tegyék azt a maguk költségén. Ott van Szabadka, Újvidék, Szeged, stb. válogassanak benne; módjukban áll. De mi — s ezt ismételve hangsúlyozzuk — nagyjuk éni a dolgot s várjunk addig, — ha ugyan szükségesnek fogjuk látni valamikor — míg hozzá a kellő anyagi és szellemi alap le lesz rakva; nehogy úgy járjunk a gymnasiummal is mint a tornyosi és adai határmenti tanyai iskolákkal, hogy midőn a tetejüket fölrakták, aljuk összeomlott s lett belőlük cifra nyomoruság . . .

Ha Zsarkó ur azt mondta volna, hogy azon néhányknak, kik már állásuknál fogva is utalva vannak arra, hogy gyermekeik iskoláztatásában ne állapodjanak meg az algymnázium bevezetésénél — nagy könnyebbségükre s hasznukra lenne egy helybeli gymnasium: azt értenénk; de midőn azt állítja, hogy városunk egyedül attól várhatja jövő fölvirágzását; azt sem nem értjük, sem nem hisszük. Sőt ellenkezőleg; mert miként azt eddig is tapasztaltuk s főnnebb bőven kifejtettük, ennek fölállítása és fönntartása a még fejletlen elemi tanügyünk rovására történnek; hosszú, talán örök időkre megakadályozná azt fejlődésében; elzárna utját az általános közművelődésnek s az abból kifolyó vagyonosodásnak, melyek egy város fölvirágzásának elvitathatlanul egyedüli igaz föltételei.

Az a néhány magasabban képzett egyén, mennyire Zentának szüksége van és lesz: kikerül az ország számos főiskolából; a többit pedig kiállítják saját meglévő iskoláink.

Most pedig azon erős meggyőződéssel zárjuk be s bocsátjuk közre igénytelen, de minden önzéstől ment sorainkat, hogy minden igaz polgár, ki szeretett városunk valódi jóvát s jövő boldogságát s fölvirágzását nemcsak szóval, de tettel is szívén hordja: az azokban foglaltakat jól meg hányva-vetve, s magáévá téve — amaz indítványhoz melyet nem a köz- hanem a magán érdek diktált a szerző tollába — nemcsak nem járul pártolólag, de annak keresztül vitelét — még ha netán a képviselőtestületnek magát már pár év óta a város közvéleményével ugys ellentétbe helyezett kétsége s többsége szentesítene is, minden tehetőségével még népgyűlésileg s tömeges aláírású fölfolyamodás által is — legalább ezidőszert meggátolni törekszik.

Egy azok közül, a kik városunk boldogságát nem csak szóval, de tettel is szívükön hordják.

Járásosztás-ügye Petrovoszellón.

Midőn a nyolcvanas évek elején, magyar ajku községünkben a járásosztás ügye napirendre került, nem ok nélkül adtunk kifejezést abbéli aggodalmunknak, hogy az eddig hazánkat érő sok vihar és csapás ellenére, egymásmellett a legnagyobb békeség és egyetértésben élő vegyesajku községi lakosság a mivel sem indokolható egoizmusnak meggondolatlanul fölálloztatván, az egyetlenség és egymás közötti folytonos surlódás áldozata lesz.

És ezen prófétai ihletlenség nélkül mondott szavaink, ma holnap teljesülni fognak, mert hát azidő óta, hogy a magas kuria által f. évi szept. 15-én 147.urb. 1885. sz. a. hozott és az oszthatóságot kimondó ítélete a községgel közölve lett, mutatkoznak a nép között olyatén jelek, melyek főnnebbi állításainkat igazolni látszanak. Nem csapott meg ugyan a nép szenvedélye magas hullámokat, a mi talán ismerte higgadt gondolkodású és békeszerető népünket, be nem fog következni, de az odium magva el van hintve, mely ha talán ismételve mondom, terebélyes fává nem is növi ki magát, de valamit a jelen, ugy a későbbi nemzedéknek is szívébe véve marad, hogy a községi közlakosságnak föltűnő kisebbsége és idegen ajku lakossága által indított meg a legelső osztási pör.

Hogy azonban tőlünk telhetőleg és állásunkból kifolyó kötelelességszerűségnél fogva, községünk nem osztó pártját, tehát a tulnyomó többséget, a magyar ajku lakosságot e részben némileg megnyugtassuk, egészen nyíltan, minden háttéri gondolat nélkül határozottan azt vagyunk kénytelenek kijelenteni, hogy most, vagyis mióta a magas kuria által hozott ítélet a községgel közölve lett, az igazság serpenyője egész súlyával az osztó párt felé hajlott.

Ilyen körülmények között tehát mi marad egyeb hátra, mint a komoly megfontolás és a törvényhez való szoros ragaszkodás.

Nem akarunk prejudikálni, hogy mi volna jobb, az egység-e, vagy a további pörlekedés? Ezt eldönteni a képviselő testület és illetve a község dolga, de ha időről van a szó, ugy akkor nagyon valószínű, hogy a pörhöz való ragaszkodás célirányosabb, mert az mindenki előtt eléggé ismert dolog, hogy a pörlekedéssel időt lehet nyerni, már pedig: quó habet tempus habet vitam, csak-hogy nem aeternam, mert valamint hogy az ember születvén, meg kell halni, ugy a jelen pört is elhuzni, de a nem osztó pártnak megnyerni nem lehet.

Lássuk azonban mit mond a törvény és illetve a magas kuria által hozott ítélet.

A kuriai ítélet hivatkozik az 1836. évi X. t. c. 6. §-nak g) pontjára és az 1871. évi 53. t. c. 44. §-ára és ennek alapján az első fölfolyamodású törvényszék utasítja saját kiküldöttjét, hogy a legelőszáshoz szükséges mindenemű segédadatokat szerezzze be és azokat rendszerint egybeállítván a törvényszéknek kimerítő jelentés kapcsán annak idején mutassa be.

Mit mond tehát az 1871. évi 53. t. c. 44. §-a, vagyis mi a legközelebbi teendője a megbízott törvényszéki tagnak?

A megbízott törvényszéki tag köteles:

- a) a rendezni kívánt község és a szomszédos községek közt a határokat tisztába hozni és a mennyiben az barátságos uton nem volna eszközölhető, a feleket a határkérdés eldöntése végett az illetékes bíróság elé utasítani;

- b) a szabályozási tervbe fölveendő községi (vicinal) közlekedési és országos utvonalakra nézve az érdekelt szomszédközségeket is meghallgatni, valamint a járási és illetőleg a megyei vagy országos hatóságok határozatait is kikérni;
- c) a felek közt a fönnforgó kérdésekre nézve a barátságos egyezséget megkísérteni;
- d) eljárásról folytatolagos alakban jegyzőkönyvet vezetni és azt az összes beszerzett adatokkal, valamint a netalán létrejött egyezséggel együtt a törvényszék elé terjeszteni.

Ezek a törvényszéki tag teendői, a segédadatokban netalán mutatkozó hiányok kiegészítése iránt a törvényszék intézkedik.

A hivatolt törvény 45. és következő szakaszai a pörös eljárást szabályozzák, mely §§-ból kitűnik, hogy a tulajdonképeni pör csak most kezdődik és hogy az osztó párt azon fenyegetőzése, hogy az összes községi vagyont sequestrum, zár alá veszi, még nagyon is korai.

De vegyük azon eshetőséget is, hogy már ott lenénk, vagyis hogy a dolog már odaig ért volna, hogy az ellenfél kérelmére a törvényszék a zárlatot elrendelné, quid tunc? Mi lenne akkor? Akkor az előjáróság kötelessége a kir. adóalap után a községi közöltség hozzávevőleges számítás szerint egy adó forint után, ha nem is egy egész frtot, de legalább 70—80 krt teend ki; — ebből a beszédendő közöltségből fognak aztán födöztetni azon költségek, melyek eddig az osztatlan járásból födöztettek.

Ezek ez idő szerint a főbb teendők; mellékes dolgok és illetve másodrendű kérdés lévén, hogy a legelő fölosztása után, mennyibe fog kerülni egy barom tartás, hogy a községi kassza mindig üres lesz, hogy a községi összes tisztviselők fizetéseiket rendetlenül fogják kapni, hogy a közhivatalok szaporíttatni vagy redukáltatni fognak-e, hogy hát a kortyanovcaikkal mi lesz, a kik idegen területen építettek, noha ezekre máris meglehetne mondani, hogy: qui in alieno aedificat, non sibi aedificat és végre hogy a

község népessége nem növekedni, hanem fogyni fog, azon egyszerű indokból, mert a közteher is sokkal nagyobb leend? stb. No de ezek mint főnnebb említett csak másodrendű kérdések, a főbb és döntő kérdések most még az igazságosztó törvény urak kezeiben vannak és eldöntésüket onnan várják. — Mi pedig addig is, míg ezen következményeiken századokra előre kiható pör akár barátságos egység, akár pörlekedés útján nem véglegzetetik, szívünkben kívánjuk, hogy a községi közlakosság között valamint eddig, ugy ezután is az egyetértés és bizalom anyaga lebegtetve szárnyait, nyugodtan és higgadtan várjuk be a megmáshatlan dolgok további törvényes fejlődését.

Bácska.

A bácsi tiszaszabályozási társ. vázlatos története.

(Folyt.)

Az 1856. évi okt. 9-én kibocsátott patens, mely a tiszaszabályozási bácsi társulatot a „tiszai VI-ik folyamostály 1-ső építési kerületi egylet“vé devalválta és az önálló hatáskör utolsó maradványait is eltörölvén, a különféle fölttes hatóságok szigorú gyámkodása alá helyezte — 1858-ik év végén történt életbeléptetésével — azért nem okozhatott nagyobb fönnakadást, mert ez időben már a — csaknem 3 évig huzódó — kölcsönügy is végmegoldást nyert. Hogy a patens alapján újra alakult egylet nagyobb mérvben kezdhette meg hivatásszerű munkásságát, annak kizárólag nemcsak a rendelkezésére bocsátott nagyobb összegek, hanem az is volt az indoka, hogy jogában állott az egyes községek hozzájárulási illetékét is szabatosabban és a célt megközelítőbben kiszabni. Ugyanis: 1859. évi június 18-án, Hueber Zsigmond helytartósági tanácsos elnöke alatt, a társulat keblében létrejött azon nevezetes „egyezmény“, melynél fogva a több oldalról pengtetett leszámolás korainak találatván, erre nézve az előmunkálatok megtétele elhatározott és kimondatott, hogy „midőn még a közös erővel és aránylagos teherrel végbe viendő munkálatoknak csak egy része készült el, a leszámolás nem lehetséges, mert az arányt a biztosítási építkezésekből eredő haszonhoz mérni kellett, ezt csak akkor lehet majd kiszámítani, mi lön az eredmény tökéletesen be lesz végezve és így a teher is, mely minden egyes érdekeltségre hárul, biztosan kiszámítható leend.“

Ez alkalommal kijelentetett tehát az is, hogy a társulat közcélnak minden olyan eltöltési és lecsapolási munkálatokat tekint, melyek az ártéri földek hasznosítására technikailag szükségeseknek találatnak, nemkülönb — végleszámításig — a töltések fönntartását is; a lecsapolásokat azonban csak annyiban, amennyiben a földek kiszáritását eszközlik.

Végül: ezen egyezségben kimondatott az is, hogy: „az eltöltési munkálatok közteherrel, a lecsapolások közös erővel fognak kiállíttatni és miután a társulat eddig minden erejét és pénzét a biztosított árterekre fordította és jövőre, sorozat szerint, fordítani fogja, magától következik, hogy az igazságos arány az ártéri birtokok között csak ugy fog elérettetni, ha a költségek visszatérítése és a terhek visszafizetése után, minden árterek, biztosított állapotban, és egy időben, tehermentesen, kerülnék a társulati érdekeltségek szabad használatára és rendelkezésére alá.“ A főntebbiek céljából tehát meg lön határozva, hogy Ó Kanizsa és Zenta, ármentesített földjeiktől holdanként: 5 frt 25 krt, Ó-Becse és Petrovoszelló mentesítetlen, de jobb minőségű rétejeiktől holdanként 1 frt 5 krt, Mohol és Bács-Földvár azonban, gyöngébb minőségű földjeiktől, holdanként 70 krt fizessenek oly formán, hogy ezen összegnek $\frac{1}{6}$ része a társulat pénztárába folyjon, $\frac{1}{6}$ részét pedig maga az illető község élvezze.

Az ily módon beállott kedvező anyagi viszonyokat fölhasználó, sietett a társulat — szabályrendelet és egyezség által — szoroson körvonalazott, terhes föladatának megoldásához látni. Hogy — e körülmények között — nagy buzgalommal folytatott munkálkodását, aránylag rövid idő alatt mily siker koronázta, legfényesebben igazolja az, miként az ó-becse-földvári, petrovoszelló-ó-becsei és mohol-petrovoszellói töltések, nem egészen 5 év alatt, a célt megközelítőleg fölépítve lettek és így a társulat ármentesítési kötelelességének nagyobb része teljesítve lön! Ha még hozzávesszük azt is, hogy az építkezés e nagy munkája közben, az ó-kanizsa-adorjáni és adorján-zentai töltések védelmére folyton a legnagyobb gond és áldozat fordított, sőt ugyan-ezen töltések 3-szoros rézsúvel és kettős padkázással láttattak el, továbbá, hogy a zsilipek kijavítottak és a csatornázás nagyobb mérvben folytatott; végül, hogy az ó- és török-kanizsai, ugynevezett „országuti“ töltés kiépített és a petrovoszellói rétben, a Csikár torkolatánál, a víz fölfogásához szükségesnek talált védgát is föl-

emeltetett, bizvást el lehet mondanunk, miként az 1859—1865-ig terjedő néhány év a társulat életének legszebb, legeredményesebb időszaka volt!

A mi ezután következett, az már magán viselte a kimerültség, a megfeszített munka visszahatásának bélyegét. Ámbátor 1856-ik évben még több oly üdvös határozat hozott, melynek fogantatása elengedhetlenül szükséges volt arra, hogy az ármentesítés szabályszerűleg és minden irányban, megfelelő módon, keresztülvitessék, a társulat ezekből egyetlen egyet sem teljesített. Sem a petrovszelló-ó-becsei, sem pedig az ó-becse-földvári töltések, melyeknek koronái csak alig két ölnyi szélességben építettek ki, nem lettek — a határozat dacára — padkázással ellátva, sem pedig a csatornázás nem lett az alsó érdekelt területén eszközölve. Az 1868-ik évig terjedő időszak pusztán védelmi munkálatok-s apróbb javításokban telt el; míg egyszerre fölszínre került azon törekvés, hogy a föntebbiek helyett, az ó kanizsa-adorjáni s az adorján-zentai töltések, melyek az árvizek különféle állásaiból merített tapasztalatok folytán, még mindig nem elegendő erőseknek találtak: a többi töltések fölött, jelentékenyen fölemeltessenek és kiszélesbítsenek.

(Vége követk zik.)

Zenta hölgyeihez!

A szerb sebesültek segélyezése ügyében a helybeli szerb nők a múlt vasárnap, nov. 29-én délután 3 órakor gyűlést tartottak a szerb olvasó-körben. Megjelent itt több ur hölgy, ugyszintén az alsóbb osztály ügybuzgó asszonyai.

Mihajlovits Julia szerb tanítónő kisasszony néhány szóval értesítette a gyűlésezőket annak okairól. Beszéde körülbelül a következő:

Tisztelt hölgyeim!

Csak röviden akarom jelezni gyűlésünk tulajdonképeni okát. Sokan, sőt legtöbben tudják már, hogy a szerb sebesültek javáról lesz szó. Örülök szép számú megjelenésüknek. Ezzel csak azt mutatják, hogy igazi jó szerb nők s hogy érző szívet hordanak keblökben azon testvéreink iránt, kik a haza javáért küzdve megsebesültek s most halálos ágyon fekszenek. Oket akarjuk tehát segélyezni s azért vagyunk itt, hogy megbeszéljük ennek a módját.

Ezzel kezdődött a tárgyalás.

Elhatározottak a házakban gyűjtés, melynek végrehajtására 14-en vállalkoztak. Ott helyben rögtön 37 frt jött össze. Azonkívül a tépés készítményét állapították meg, a szerint, hogy az minden délután szintén a szerb olvasókörben közösen ejtessék meg. Ezzel a gyűlés véget ért.

Sajnos e szép ügyben az, hogy szerb testvéreink annyira elfogultak irántunk, hogy még annyi bizalmat sem helyeznek belénk, miszerint tőlünk valami segélyezést elvárjanak, azért kizárólag a szerb házakra szorítottak. Azért én mondom: tisztelt hölgyeim! Mutassák meg, hogy magyar nők! Mutassák meg, hogy azon derék nemzet méltó leányai, mely nemzet minden jó, szép s nemes iránt fogékony. — Mutassák meg, hogy érző szívet hordanak keblökben nemcsak saját véreik, hanem minden szenvedő iránt. Mutassák meg, hogy e nemzet érdemes arra, hogy szomszédaink s azok itt lakó testvéreinek barátságát s bizalmát megnyerje s elfogultságát eloszlassa.

Adakozzanak azon szerencsétlenek javára, kik ép oly joggal szeretik saját hazájokat, mint aminő joggal szeretjük mi a mienket.

Országzerzte szép jele ébredez a szerb-magyar barátság, miért maradna tehát városunk hátra, melynek története épp oly véres napokra emlékeztet, mint a minő véres könyveket csikarnak ki a mai napok szegény szomszédaink szeméből.

G. M.

Különfélek.

— Tisza Kálmán tíz éves jubileumán a bács-bodrogmegyei törvényhatóságok részéről a következő urak képezték a küldöttséget: Bács-Bodrogmegye és Zombor sz. kir. város részéről: Sándor Béla főispán vezetése mellett Eigl József, Frenbach Bálint, Freund Ferenc, Gombos Gábor, Hoffmann Mihály, Latinovits Ernő, Matkovits Lajos, Schmausz Endre és Vissy Károly. Baja város részéről: Jankovits Aurél főispán vezetése mellett Drescher Ede polgármester, Berényi Dániel apát, dr. Ivánovits Pál, Szutrély Lipót és Tury Máttyás. Szabadka város részéről: Mamusich Lázár polgármester, dr. Antunovits József, Antunovits Lajos, Kovacsics Ágoston, Regényi Lajos és idősb Vojnic Lukács. Ujvidék város részéről: Parcsetich Félix főispán vezetése mellett Grossinger Károly, Frankl István, Rohonyi Gyula, Häfner Rudolf, Kron Károly, Fischer Bernát, Barits Sz., Pekló N. A városi hatóság a polgármester, főkapitány és

főjegyző által volt képviselve. — Hát Mikosevits ur hol maradt? Hisz neki egy időben szörnyen kedve tellett a tisztelgésekben.

— Szalai József urat, a zentai járás-bírószék telegkönyvi iktatóját segédtelegkönyvvezetővé nevezte ki a miniszterium. Az állás, melyre kinevezve lön, egyike az ujonan rendszeresített állásoknak a helybeli kir. járásbírószékénél.

— Nem Pesti Ihsz Lajos, hanem Polgár Károly szintársulata jön Zentára. Polgár szinigazgató megbízottja eddig itt 35 bérltet gyűjtött, de remény van, hogy még többet is szerez. Pesti társulatával Pancsováról Ujvidékre ment.

— Majoros István urtól Budapesten egy értékes ébenfa-agyu forgópisztolyt loptak el.

— A szerb sebesültek részére a helybeli szerb nők gyűjtést indítottak. Eddig körülbelül kétszáz forint, jelentékeny mennyiségű fehérnemű, tépés és téli ruházat gyűlt egybe. Fölvívjuk mi is városunk közönségét, miszerint ez emberbaráti nemes célra adakozni sziveskedjék. Az adományok a szerb olvasókörbe küldendők.

— Dudás Menyhért ur kijelenteni kívánja lapunkban, miszerint nem szándékozik Ollai Mari k. a. nyal tovább vitatkozni, csak annyit jegyez meg, hogy a k. a. nak nem állott jogában leányát más osztályba utasítani. Ez az igazgató dolga, a ki különben Dudás ur leányát ez idő szerint már más iskolába helyezte át.

— Rosz idők járnak a turnürré. Szabadkán egyet a piac kellő közepén vesztett el tulajdonosa. Bakodi Márton tanító ur pedig a csókai szőlőkben akadt egy példányára e hamis portékának.

— A difteritisz ismét megkezdte pusztítását a kis gyermekek között városunkban. Rövid három nap alatt négy kisedett áldozatul e ragályos betegségnek.

— Mai napon a zentai függetlenség kör és a zentai kaszinó rendez évi közgyűlést tartanak.

— Folyó hó 1-én Guelminó Alajos ipartársulati elnök ur vagyombukott B. F. zentai volt szabómester kíséretében nagy buzgalommal látogatta az ipariskolákat. — Szép a tanügy iránti buzgalom főleg akkor, a midőn egy kezdetleges intézményről van szó. — Ezekből kifolyólag elismeréssel tartozunk Guelminó Alajos ipartársulati elnök urnak ezuttal is tanúsított ügybuzgalmaért, hanem a szerénységet szem előtt tartva B. F. urral szemben, kárhoztatjuk és tiltakozunk az ellen, hogy egy oly ember, ki vagyombukott, miáltal nevét vesztette, az iparos ifjak előmenetelét vizsgálja. Annál is inkább tiltakozunk, mert sok de igen sok érdemes iparos van az egyesült ipartársulatan, a ki eme tiszt viselésére sokkal több érdemet szerzett, mint B. F. — A tisztelt ipartársulati bizottság elnök urnak más alkalommal a kiküldendők megválasztásában több tapintatot ajánlunk. (Beküldetett.)

— Az adai földmives iskola vizsgálója. A nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium magas engedélye folytán a f. év elején belépett első éves növendékekkel a zárvizsgálat megtartatni határozatván, erre december hó 15-dik napjának reggeli 9 órája tűzött ki. — Ada november 26 án. Szobonya Bertalan igazgató tanár.

— Nyílt számadás. Zenta, 1885. dec. hó 1-én. T. Szerkesztő ur! Schambach Emil ur, a zentai közönségért oly sokat áldozó derék nagyvendéglősnök által múlt hó 22-én rendezett s már a jótékony cél tekintetéből is a közönség részéről nagyobb pártolásra érdemes Katalin-bál alkalmával a következők fizettek fölül: Matkovits József ur 4 frt 20 krt, Gombos Gábor ur 2 frt 50 krt, Mikosevits József ur 1 frt, Hadzsits József ur 1 frt, Horovitz Adolf ur 50 krt, Horovitz Lipót ur 50 krt, Harsányi János ur 50 krt, Jankovits József ur 50 krt, Hirschenhauser Manó ur 50 krt, Horovitz Sándor ur 50 krt, Fried Miklós ur 50 krt, ifj. Komáromy Béla ur 50 krt, Schwart Sándor ur 50 krt, Árvay Lajos ur 50 krt, Kleoczyk Pál ur 50 krt, Dr. Kuthy József ur 50 krt, Szekfü György ur 50 krt, N. N. ur 50 krt, Pollák Sándor ur 20 krt, Dolezsál József ur 10 krt. Összesen 16 frtot. Eladott belépti jegyekért befolyt Schambach urnál 24 frt. A pénztárnál 36 frt. Összes bevétel 76 frt. Ebből a zenészek díja 20 frt, nyomtatvány 10 frt, fűtés, stb. 5 frt és bálengedélyrei bélyeg 1 frt. Összesen kiadatott: 36 frt. Maradt a jótékony cél javára: 40 frt. mely további intézkedésig a takarékpénztárba helyeztetett, s melyért fogadják a szives föllíftetések és Schambach ur a jótékony cél nevében köszönetét Szekfü György pénztárnoknak.

— Tervezés. A szabadkai Szabadság című lap múlt hó 22-iki számában olvastuk a következőket: „A vadgalamb, Gerő Károly új népsziműve minden vidéki szinpad megelőzésével került nálunk színre“. Ez nem áll, mert Zentán, Pesti Ihsz Lajos szintársulata kerek tíz hó-

val ezelőtt már előadta e népsziművet, még pedig kétszer egymásután.

— Tompa M. összes költeményeinek Mehner Vilmos által elvállalt füzetes kiadásából a 15—18. füzet is elhagyta a sajtót. Csin, izlés és tisztaságra e füzetek is hasonlóak az előbbiekhöz. Egy füzet ára 35 kr.

— Házasulandó ifjak Miatyánkja. „Mi leendő oldalbordánk, ki vagy egy gazdag ember magzata, jelentessék be a te hozományod. Jöjjön el apád félgazdasága. Legyen meg a te ifjuságod miképen most, azonképen évek múlva. A mi mindennapi kártya, ital- és dohánypénzünket add meg bőven az esküvő előtt. És bocsásd meg, ha elmegyünk a kávéházba, mikép mi is megbocsátunk, ha nem kell veled bálba és színházba mennünk. És ne vigy minket divatáru-kereskedésbe. De szabadíts meg nyelvedtől. Mert tied a fecsegés hatalmas eszköze most és életed végéig, de azontúl ám nem.“

— Csak a jót szokás utánozni, csak hogy ez utánzatoknál aztán a közönség huzza a rövidet, mint ez a táplálószerk hamisításainál tapasztalható. Ezért a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacainál, melyek gyomor-, máj- s epebajokban kitűnő szerül használatnak, a vételkor minden doboznál (70 kr a gyógyszerárakban) ügyelni kell a cégjegyre, a fehér keresztre vörös mezőben s Brandt R. névalírására.

Irodalom.

Előfizetési fölhívás a „Harmonia“ zeneműkiadó és Első hazai zongoragyár részvénytársulat által kiadott „Általános zene-történet“, írta id. Ábrányi Kornél m. kir. orsz. zeneakadémiai tanár, és „Összhangzattan“, írta Benkő Henrik nemz. zenedei tanár, című művekre, melyek a m. kir. orsz. zeneakadémiában és a nemz. zenedében rendes tankönyvül vannak elfogadva. Midőn alulírott „Zeneműkiadó Részvénytársulat“, tekintettel hazai zenetankönyv-irodalomunk szegénységére, a föntemlitett nagyobb szabású tankönyvek kiadására magát elhatározta, — minden mellékkörülmények és számbavehető tényezők összevetése mellett is jól tudta, hogy e művek kiadása által olyan tökebefektetésbe bocsájtkozik, mely soha, vagy tán csak nagy későre fordul vissza. Miután azonban alulírott kiadó „Részvénytársulat“ — üzletágainak fokozatos erősödésével — a hazai zeneirodalom hathatósabb fölkarolását és pártolását is kedves kötelességének ismeri, szükségesnek találta ezen műveknek még anyagi áldozatok árán leendő kiadását is inkább, mert ezáltal az általános zeneoktatás magyarosodásának vélt nagy szolgálatot tenni. A „Zenetörténet“ és „Összhangzattan“, mint az általános zeneoktatás tanágai, régóta szerepelnek már hazai tanintézetek tanterveiben, de az előadások vagy egyáltalán tankönyv nélkül, vagy német nyelven írt tankönyvek alapján eszközöltetnek s a tanítványok ennél fogva vagy jegyzetek vagy különféle német nyelvű tankönyvek alapján sajátítják el a szükséges ismereteket. A szakoktatás ez által sem egyöntetű, sem magyar, eltekintve attól, hogy sokan, kik nem bírják a német nyelvet, az általános zeneműveltség megszerzéséhez szükséges taneszközöket teljesen nélkülözni kénytelenek. Ezen művek f. é. december hó 10-én fognak megjelenni. Ezen művek bolti áramegjelenésük után: „Általános zene-történet“ 5 frt, „Összhangzattan“ 3 frt. Kik előre beküldik az előfizetési összeget, az Általános „Zenetörténet“-et 4 frtért, az „Összhangzattan“-t 2 frtért, a két munkát együttvéve pedig 5 forintért kapják.

Üzleti heti szemle.

Zentán, 1885. december 4.

(—n—ó) Newyorkból és egyáltalán a mérvadó külföldi gabonapiacokról olcsóbb árfolyamokat jelentenek; másrészlől a politikai helyzet is kedvezőbb kilátást nyújt és ez gabonauzletünkre bénítólag hat. A forgalom igen csekély és élenktelen. Mai hetipiacunkon mérsékelt fölhozatalok mellett jegyeztünk: buza 7—7.10, árpa 4.50—4.60, zab 5.60—5.70, csöves kukorica 2.60—2.70, tavaszi szállításra 4.40—4.50. (100 kgként, készpénz.)

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

DUDÁS ISTVÁN.

Kitünő minőségű oravicai FÜTŐSZÉN

nálam tetszés szerinti mennyiségben kapható.

5 mmázsán felüli
megrendelésnél a szemet
a házhoz szállítom.

Megrendeléseket szíveségből
VARTUS ALAJOS ur
fogad el.

Tisztelettel

Grundböck István.

Am 1. und 15. eines jeden Monats beginnt ein neues Abonnement auf das oppositionelle

„Budapester Tagblatt“

dessen Prämumeration hiemit der deutschlebenden Bevölkerung empfohlen wird. Wie bisher wird das „Budapester Tagblatt“, unabhängig nach jeder Richtung bleiben, frisch und interessant sein und den Lesern stets die besten Arbeiten und neuesten Nachrichten vorlegen. Ein Hinweis auf unser Blatt und unsere hervorragenden Mitarbeiter genügt.

Im politischen Theile brachten wir Artikel von: Graf Albert Apponyi, Stefan von Wittö, Graf Aurel Desseffy, Clemens Ernő, Franz Zennovszky, W. la Grünwald, Emerich Hödöffy, Ferdinand Horváth, Ludwig Horváth, Paul Királyi, Albert Kovács, Paul von Somssich, Ladislav Tomcsanyi, Emerich Wehler, Adolf Zan, Graf Robert Zselinski.

Im feuilleton veröffentlichten wir Arbeiten von: Kornel Abrányi jr., Emil Abrányi, Madame Adam (Juliette Lamber) in Paris, Helene von Beniczky-Bajza, Graf Nikolaus Bethlen, Francis Broemel in London, Jules Claretie in Paris, Gregor Csiky, Graf Karl Corinini in Görz, Baron Carlos von Gagern in Dresden, General Richard Gelich, Baron Nikolaus Horváth, Hieronymus Lorm in Dresden, Koloman von Mikháth, Berthold Moldauer in Wien, Emil Pefschkan in Frankfurt a. M., Elise Polko in Denha. B., Gräfin Anna Pongrácz in Wien, P. A. Pofegger in Graz, Leopold von Sacher-Masoch in Leipzig, Thomas von Szana, Dr. Ludwig Tolnai, W. la von Göth, Emil Mario Vacano in St. Pölten, Hermann Wambéry, Johann Bajda, Johannes Biegler in Wien.

Unsere Romanbeilage wird wie bisher, so auch in Zukunft die besten Hervorbringungen der Weltliteratur publizieren.

Gegenwärtig publizieren wir eine humoristische Erzählung von

Moriz Jókai: „Ein Putsch in Rumänien.“

Im Laufe des Monates November folgt eine Novelle von

Karl Erdmann Eder: „Baldine.“

Im Laufe des Monates Dezember publizieren wir nach diesen Meisterwerken der Literatur einen kleinen Roman von

Koloman Mikháth: „Das Gras von Lohina.“

Die Abonnementspreise betragen

für einen Monat	fl. 1.20
für drei Monate	fl. 3.50
für ein halbes Jahr	fl. 7.—
für ein Jahr	fl. 14.—

Neuuntretenden Abonnenten, welche das „Budapester Tagblatt“ auf drei Monate pränumerieren, liefern wir das Blatt gleich nach erfolgter Einsendung des Abonnementsbetrages bis zum 1. Jänner

gratis.

Administration des „Budapester Tagblatt“,
Budapest, Gittergasse, Karlskaferne 7.

375/1885. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíróóság 2822. számú végzése által Fehér József javára Szabados István és társai ellen 200 forint tőke, ennek 1882. évi május hó 12-ik napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 69 frt 50 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 692 frtra becsült 4 ökör, 4 üsző, 1 bika, 3 ló, 1 csikó, 2 maglódisznó 6 malaccal, 1 kocs, 2 lóra való szerszámból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4267. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Ó-Kanizsán a község-házánál leendő eszközzésére **1885. évi dec. hó 10-ik** napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1885. évi november hó 27-ik napján.

Braun Soma, kir. bir. végrehajtó.

387/1885. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíróóság 1785/86. sz. végzése által Bakality Jovó és Terzin Szávó javára Bakality Milan és társai ellen 400 frt tőke, ennek 1882. évi nov. hó 3-ik napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 112 frt 75 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 349 frtra becsült 2 ló, 1 csikó, 1 kocs, 2 lóra való szerszám, 3 db sertés és különféle szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4785. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Martonoson a község-házánál leendő eszközzésére **1885-ik évi dec. hó 16-ik** napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1885. évi november hó 27-ik napján.

Braun Soma, kir. bir. végrehajtó.

11004/1885. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bírósági joggyakornok mint bírói kiküldött az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíróóság 4526-27. sz. végzése által dr. Engelmann Zsigmond ügyvéd által képviselt ada-moholi hitelintézet javára Nagy Lajos és társai ellen 175 frt tőke, ennek 1884. évi december hó 5-ik napjától számítható 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 67 frt 91 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 520 frtra becsült 30 mmázsas buza, 30 mmázsas repace, 4 ló, 1 tehénből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 11004/1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Moholon a község-házánál leendő eszközzésére **1885-ik évi dec. hó 10-ik** napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1885. évi nov. hó 30-ik napján.

Horovitz Sándor,

joggyakornok, mint kir. bir. kiküldött.

4590/1885. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zentai kir. bíróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Wolfinger Adolf végrehajtónak Fabrik Károly, Fabrik A bert, Fabrik Péter jogutóda Kohn Ferenc végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zentai kir. járásbíróóság területén levő, Zenta város határában fekvő, a zentai 425. sz. tkvb-n fölvett A + alatti 9560/b. hrsz. 1 h. 6'0" □-üles „tornyos-likasi“ földre o. é 250 frt kikiáltási árban és az u. a. tkvb-n A + alatt fölvett 7738/b hrsz. 1100 □-üles „második vetőbeli“ szántóföldre o. é. 123 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fönnebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi december hó 21-ik napján d. e. 10 órakor ezen kir. bíróság mint tkkvi hatóság értesítő termében megtartandó nyilvános árverés a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zentán, 1885. évi június hó 30-án.

A zentai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Nékám Gyula, kir. albiró.

Egy jóházból való fiu tanoncúl
fölvétetik

Körösi és Szabó
férfiszabó-üzletében.

Valódi

ORVOSI MALAGA-SECT

A klosterneuburgi csász. kir. borkíséleti állomás vegyelemzése szerint

kitünő jó, valódi malaga, mint kitünő erősítő-szer elerőtlenedett betegek, üdülők, gyermekek stb. számára, a vérszegénység és gyomorgyengeség ellen legkitünőbb hatású. 1/1 és 1/2 eredeti palackokban s törvényesen bejegyzett védjeggyel

1204

küld szét

spanyol bornagykereskedés Vinador
Bécs. Hamburg.

Eredeti áron 2 frt 50 és 1 frt 30 krért.

Továbbá különféle legfinomabb külföldi borok eredeti üvegekben és eredeti áron kaphatók:
Zentán: Kupkai Géza gyógyszerész urnál.
Moholon: Kossin Károly urnál.

A „Vinador“ jelre, valamint a törv. védjegyre tessék különösen figyelni, mert csak akkor vállalunk a valódiságért és jóságért teljes kezeséget.

BUTOROK.

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönségnek becses tudomására juttatni, miszerint helyben, az **Eugen herceg szálloda szomszédságában, Braun Ádám** ur házában levő

asztalos és kárpitos műhelyemet

legujabban a mai igényeknek és kívánalmaknak minden tekintetben teljesen megfelelőleg rendeztem be és abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy t. megrendelőimet a legpontosabban és legjutányosabban szolgálhatom ki. A legfinomabb **tölgy- és diófa-butorok** tartós, csinos és izléses készítése mellett elvállalok a **műasztalos és kárpitos szakba** vágó mindenemű **javitásokat és átalakításokat**; vállalkozom **szobák kárpitozására, szőnyegezésére és díszítésére**; nemkülönbön **egész lakásoknak terv és rajz szerinti berendezésére is**. Ajánlom továbbá ugyanott levő

butorraktáramban

legelőkelőbb hazai asztalos gyárak által készített és dús választékban eladásra készen álló, igen finom szalon-, ebédlő-, háló- és úri-szoba berendezéseimet, valamint a saját műhelyemben készült izléses, legszilárdabb asztalos és kárpitos butoraimat, u. m.: ruhaszékereket, ágyakat, székeket, asztalokat, kereteket, ottománokat, támlásszékeket, párnaszékeket, karszékeket, mosdószékereket, vasból és hajlított fából, továbbá éjjeli szekrényeket, íróasztalokat, álló, függő, szalon- és toalett-tükröket díófa- és aranykeretekben, virágállványokat, Makart-csokrokat, zongora-székeket, hangjegy-támlákat, ruhafogásokat, keztü., kefe- és törülköző-tartókat, búleőket, gyermekkoosikat; elegáns, valamint egyszerű szalongarnitúráimat legizlésesebben, legujabb minták szerint elkészítve atlasz, bársony, selyem, brokát, plüché, crepp és juta-szövetekből rendkívül olcsó árak mellett; végül minden neműt az egyszerű szoba- és konyhabutoroknak.

A megrendeléseket a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközölöm — Tisztelettel

Scheinberger Dagobert butorkereskedő,

az Eugen-herceg szálloda szomszédságában, Braun Ádám ur házában.